

Лекція 12

Дискретне перетворення Фур'є (ДПФ).

$$S(n) = \sum_{k=0}^{N-1} s(k) e^{-j\frac{2\pi}{N}nk}, n = 0, \pm 1, \pm 2, \dots, \frac{N}{2}. \quad (5.22)$$

Формулу (5.22) можна розглядати як алгоритм обчислення спектральних коефіцієнтів $\{S(n)\}$ за заданими часовими відліками $\{s(k)\}$.

Введемо поняття **зворотного дискретного перетворення Фур'є (ЗДПФ)**

$$s(k) = C \sum_{n=0}^{N-1} S(n) e^{j\frac{2\pi}{N}kn}, k = 0, 1, 2, \dots, N-1 \quad (5.23)$$

Знайдемо C – постійний коефіцієнт, для цього підставимо в (5.23) формулу (5.18)

$$s(k) = C \sum_{n=0}^{N-1} \left[\sum_{m=0}^{N-1} S(m) e^{-j\frac{2\pi}{N}nm} \right] e^{j\frac{2\pi}{N}kn} = C \sum_{m=0}^{N-1} S(m) \sum_{n=0}^{N-1} \left[e^{j\frac{2\pi}{N}n(k-m)} \right].$$

При $m = k$ внутрішня сума дорівнює N ,

$$s(k) = C \sum_{m=0}^{N-1} S(m) \sum_{n=0}^{N-1} \left[e^{j\frac{2\pi}{N}n \cdot 0} \right] = C \sum_{m=0}^{N-1} S(m) \sum_{n=0}^{N-1} 1 = C \sum_{m=0}^{N-1} S(m) N = Cs(k) N,$$

$$s(k) = CNs(k), CN = 1, C = \frac{1}{N},$$

а при будь-якому іншому m – нулю (як сума векторів, кінці яких розділяють окружність одиничного радіусу на рівні дуги), тобто ЗДПФ має вигляд:

$$s(k) = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} S(n) \left[e^{j\frac{2\pi}{N}kn} \right], k = 0, 1, \dots, N-1. \quad (5.24)$$

5.10 Властивості дискретного перетворення Фур'є

1) Лінійність.

Якщо послідовності $\{x(k)\}$ відповідає набір гармонік $\{X(n)\}$, а послідовності $\{y(k)\}$ відповідає набір $\{Y(n)\}$ (у $\{x(k)\}$ та $\{y(k)\}$ однаковий період N), тоді послідовності $\{a \cdot x(k) + b \cdot y(k)\}$ відповідає спектр

$$aX(n) + bY(n)$$

2) ДПФ затриманої послідовності.

Якщо є початкова послідовність $\{x(k)\}$, її затримали на один такт та отримали $\{y(k) = x(k-1)\}$, то спектр нової затриманої послідовності буде мати вигляд

$$\{Y(n)\} = X(n) \exp\left(-j \frac{2\pi n}{N}\right),$$

в безперервному випадку був множник $\exp(-j\omega t)$.

3) Симетрія ДПФ.

Як ми знаємо для безперервного сигналу $S(-\omega) = S^*(\omega)$. Для дискретних сигналів

$$X(-n) = X^*(n) \quad (5.25)$$

4) Значення при $n=0, n = \frac{N}{2}$.

Гармоніка з нульовим номером (постійна компонента) це сума відліків послідовності на однім її періоді:

$$X(0) = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) e^{-j \frac{2\pi nk}{N}} \Big|_{n=0} = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) e^0 = \sum_{k=0}^{N-1} x(k) \quad (5.26)$$

Якщо N – парна, то амплітуда гармоніки з номером $\frac{N}{2}$ є сумою відліків із знаками, які йдуть по черзі:

$$X\left(\frac{N}{2}\right) = \left| e^{-j \frac{2\pi nk}{N}} = e^{-j \frac{2\pi k \cdot \frac{N}{2}}{N}} = e^{-j\pi k} \right| = x(0) - x(1) + \dots + x(N-2) - x(N-1) = \sum_{k=0}^{N-1} (-1)^k x(k)$$

Таким чином, спектр складається з такої ж кількості інформації, що й сам сигнал, він є «спряжено-симетричним» відносно $\frac{N}{2}$.

5) Якщо початкова послідовність – це набір з N дійсних чисел, то спектр представляється набором з $\frac{N}{2}$ комплексних чисел, кожне з яких з інформаційної точки зору еквівалентно двом дійсним (тобто коефіцієнти ДПФ, номери яких розміщені симетрично відносно $\frac{N}{2}$, створюють сполучені пари $\left(\frac{N}{2}\right)$):

$$X(N-n) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} x(k) e^{-j \frac{2\pi(N-n)k}{N}} = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} x(k) e^{+j \frac{2\pi nk}{N}} = X^*(n)$$

Тобто можна вважати, що складові $X\left(\frac{N}{2}+1\right), \dots, X(N-1)$ відповідають негативним частотам. При вивченні амплітудного спектру сигналу вони не дають нових відомостей.

Якщо початкова послідовність $\{x(k)\}$ не є дійсною, то симетрія спектру відсутня та N комплексним відлікам у часовій області відповідає N комплексних відліків у спектральній області.

6) ДПФ добутку послідовностей.

Нехай є дві послідовності відліків $\{x_1(k)\}$ та $\{x_2(k)\}$ однакової довжини N . Результат їх поелементного перемноження

$$y(k) = x_1(k)x_2(k)$$

Застосуємо до цього виразу ДПФ, отримаємо

$$Y(n) = \frac{1}{N} \sum_{i=0}^{N-1} X_1(i)X_2(n-i) \quad (5.27)$$

При обчисленні (5.27) можуть знадобитися значення $X_2(i)$ з номерами, що виходять за рамки діапазону $0 \dots N-1$. В цьому випадку необхідно скористатися властивістю періодичності спектра:

$$X_2(i) = X_2(i \pm N)$$

При $n=0$ отримаємо **дискретний аналог теореми Релея**, яка зв'язує суму добутку сигналів з сумою добутку спектрів (використані вирази (5.26) та (5.27)).

$$Y(0) = \sum_{k=0}^{N-1} x_1(k)x_2(k) = \frac{1}{N} \sum_{i=0}^{N-1} X_1(i)X_2(-i) = \frac{1}{N} \sum_{i=0}^{N-1} X_1(i)X_2^*(i)$$

Якщо $x_1(k) = x_2(k) = x(k)$ для всіх $k = 0 \dots N-1$, отримаємо дискретний аналог рівності Персеваля

$$\sum_{k=0}^{N-1} x^2(k) = \frac{1}{N} \sum_{i=0}^{N-1} |X(i)|^2$$

7) ДПФ колової згортки послідовностей.

Так як ми розглядаємо періодичні послідовності, то й складання при обчислюванні згортки таких послідовностей слід проводити на одному періоді. Таку операцію називають коловою згорткою:

$$y(k) = \sum_{i=0}^{N-1} x_1(i)x_2(k-i) = \sum_{i=0}^{N-1} x_1(i)x_2((k-i) \bmod N) \quad (5.28)$$

де $((k-i) \bmod N)$ – операція взяття $(k-i)$ за модулем N , тобто обчислення остатку від ділення $(k-i)$ на N .

Підставимо (5.28) у (5.23) та отримаємо, що колова згортка періодичних часових послідовностей відповідає перемноженню їх спектрів:

$$\dot{Y}(n) = \dot{Y}_1(n) \dot{Y}_2(n) \quad (5.29)$$

5.11 Відновлення безперервного сигналу за допомогою ДПФ

ДПФ за суттю є спектром дискретизованого періодичного сигналу, тому воно дозволяє відновити безперервний періодичний сигнал. Для цього в формулі ЗДПФ

$$x(k) = \frac{1}{N} \sum_{n=0}^{N-1} X(n) \exp \left\{ j \frac{2\pi nk}{N} \right\}$$

необхідно замінити дискретний параметр (номер відліку k) на безперервний – нормований час $\frac{t}{T}$, де T – період дискретизації. Тоді

$$x(t) = \frac{1}{N} \sum_{n=-\frac{N}{2}}^{\frac{N-1}{2}} X(n) \exp \left\{ j \frac{2\pi nt}{T} \right\} \quad (5.30)$$

Також зміниться діапазон індексів додавання: $\sum_{n=-\frac{N}{2}}^{\frac{N-1}{2}}$ – при парному N .

При непарному – $\sum_{n=-\frac{(N-1)}{2}}^{\frac{(N-1)}{2}}$. Наприклад: $N = 4$, $\sum_{n=-\frac{4}{2}}^{\frac{4-1}{2}}$ – додаються $n = -2, -1, 0, 1$.

При $N = 5$, $\sum_{n=-\frac{(5-1)}{2}}^{\frac{(5-1)}{2}}$ – додаються $n = -2, -1, 0, 1, 2$.

Ці зміни діапазонів індексів необхідні, щоб отримати аналоговий сигнал, який займає полосу частот від 0 до $\frac{\pi}{T}$. Коефіцієнти з від'ємними номерами можуть бути отримані із співвідношення симетрії

$$\dot{X}(-n) = \dot{X}^*(n)$$

Результат відновлення безперервного періодичного сигналу за допомогою ДПФ, співпадає з результатом, отриманим при використанні ряду Котельникова, але використання ДПФ краще тим, що у виразі (5.25)

міститься кінцеве число складових, а в ряді Котельникова – нескінченне число складових для періодичного сигналу.

4 Кореляційний аналіз

4.1 Функція автокореляції сигналу

Для кількісного визначення ступеню відмінності сигналу $u(t)$ та його зміщеної копії $u(t-\tau)$ вводять функцію автокореляції $K_u(\tau)$, яка дорівнює скалярному добутку цих сигналів:

$$K_u(\tau) = \int_{-\infty}^{+\infty} u(t)u(t-\tau) dt \quad (4.1)$$

При цьому вважаємо, що сигнал, який досліджується, локалізовано у часі, тобто інтеграл (4.1) не прагне до нескінченності.

При $\tau=0$ вираз (4.1) дорівнює енергії сигналу

$$K_u(0) = \int_{-\infty}^{+\infty} u(t)u(t-0) dt = \int_{-\infty}^{+\infty} u^2(t) dt = E_u \quad (4.2)$$